

Súd: Krajský súd Trnava  
Spisová značka: 6Tos/138/2022  
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2118013271  
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 08. 2022  
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Pavol Macháč  
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2022:2118013271.1

## Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z jeho predsedu Mgr. Pavla Macháča a sudcov JUDr. Kataríny Batisovej a JUDr. Dušana Szabó, v trestnej veci odsúdeného A. B., nar. XX. mája XXXX, trvalé bydlisko C. XXX/XX, t. č. vo výkone trestu odňatia slobody v ÚVTOS Leopoldov, v konaní o osvedčení/ neosvedčení sa odsúdeného v skúšobnej dobe podmieneného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody, o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Trnava z 20. mája 2022, č. k. 6PP/173/2018-38, na neverejnom zasadnutí konanom 18. augusta 2022 v Trnave, takto

### rozhodol:

Podľa § 194 ods. 1 písm. a) Trestného poriadku sa napadnuté uznesenie v celom rozsahu zrušuje.

Podľa § 68 ods. 2 Trestného zákona odsúdený A. B., nar. XX. mája XXXX v Trnave, trvalé bydlisko C. XXX, ktorý bol uznesením Okresného súdu Trnava z 30. januára 2019, sp. zn. 6PP/173/2018, právoplatným 30. januára 2019, podmienene prepustený z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený rozsudkom Okresného súdu Trnava zo 16. mája 2013, sp. zn. 30T/7/2013, právoplatným 16. mája 2013, vo výmere 8 (osem) rokov so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia,

vykoná

zvyšok tohto trestu odňatia slobody vo výmere 1 (jeden) rok, 9 (deväť) mesiacov a 8 (osem) dní. 8

### odôvodnenie:

Okresný súd Trnava (ďalej len okresný súd) uznesením z 20. mája 2022, č. k. 6PP/173/2018-38, podľa § 68 ods. 2 Trestného zákona (ďalej len Tr. zák.) vyslovil, že odsúdený A. B. (ďalej len odsúdený) vykoná zvyšok trestu odňatia slobody vo výmere 1 (jeden) rok, 9 (deväť) mesiacov a 9 (deväť) dní z trestu odňatia slobody uloženého mu rozsudkom Okresného súdu Trnava zo 16. mája 2013, sp. zn. 30T/7/2013 vo výmere 8 (osem) rokov so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Z odôvodnenia napadnutého uznesenia vyplýva, že odsúdený bol uznesením Okresného súdu Trnava z 30. januára 2019, č. k. 6PP/173/2018 – 17, právoplatným 30. januára 2019, podmienene prepustený z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený rozsudkom Okresného súdu Trnava zo 16. mája 2013, sp. zn. 30T/7/2013, vo výmere osem rokov so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, ktorý na základe uznesenia Okresného súdu Trnava z 22. decembra 2016, sp. zn. 1Nt/72/2016, vykonával v ústave na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Skúšobná doba určená pri podmienenom prepustení má predpokladaný koniec 30. januára 2024.

Na základe vykonaného dokazovania okresný súd zistil, že sa odsúdený v skúšobnej dobe podmieneného prepustenia dopustil úmyselného prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia. Zo skutkovej vety právoplatného trestného rozkazu Okresného súdu Trnava z 31.

januára 2022, č. k. OT/20/2022 – 47, vyplynulo okrem iného aj to, že odsúdený sa v skúšobnej dobe podmieneného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody dopustil aj priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky, za ktorý mu bol Okresným riaditeľstvom Policajného zboru Trnava uložený i trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá. Pokiaľ sa odsúdený na verejnom zasadnutí zameril na vysvetľovanie okolností, ktoré ho viedli k tomu, že si počas trvania zákazu činnosti viesť motorové vozidlá, sadol za volant (podľa tvrdenia odsúdeného viezol matku kamaráta v zlom zdravotnom stave do nemocnice, keď privolaná záchranná služba mala meškanie), potom by sa mal zamyslieť i nad svojím konaním, ktoré bolo posúdené ako priestupok proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky, a ktorého sa tiež dopustil počas plynutia skúšobnej doby podmieneného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody. Od páchania protiprávnej činnosti odsúdeného neodradilo ani to, že mu plynie skúšobná doba podmieneného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody. Uvedené skutočnosti a úvahy viedli okresný súd k tomu, že rozhodol ešte v priebehu skúšobnej doby podmieneného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody o vykonaní zvyšku trestu odňatia slobody odsúdeným, pričom zvyšok trestu odňatia slobody predstavuje jeden rok, deväť mesiacov a deväť dní.

Po vyhlásení uznesenia na verejnom zasadnutí sa prokurátor vzdal práva na podanie sťažnosti, no odsúdený si ponechal lehotu na podanie sťažnosti.

V zákonom stanovenej lehote podal odsúdený sťažnosť prostredníctvom zvoleného obhajcu JUDr. Adriána Caka.

Písomne zahlásenú sťažnosť odôvodnil prostredníctvom obhajkyne JUDr. Viery Cakovej ďalším písomným podaním doručeným okresnému súdu 13. júna 2022.

V sťažnosti obhajoba uviedla, že odsúdený motorové vozidlo počas trvania zákazu činnosti šoféroval z dôvodu prepravy kamarátovej matky do nemocnice, že okresný súd sa jeho vysvetlením vôbec nezaoberal a nevedol, prečo považoval vedenie motorového vozidla z dôvodu ochrany zdravia inej osoby aj napriek plynúcemu zákazu činnosti za správanie, ktoré nezodpovedá vedeniu riadneho života. V odôvodnení napadnutého uznesenia okresný súd konštatoval, že bol uznaný za vinného zo spáchania priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky, hoci počas konania nebol oboznámený register priestupkov, ktorý by takúto skutočnosť preukazoval. Okresný súd uvedené skonštatoval len na základe oboznámenia trestného rozkazu Okresného súdu Trnava z 31. januára 2022,

č. k. OT/20/2022-47, čo je nepostačujúce. Obhajoba tiež namietala,

že hoci obhajca JUDr. Adrián Cako prevzal obhajobu odsúdeného splnomocnením zo 17. mája 2022, ktoré doručil okresnému súdu 18. mája 2022, tak ho nikto o verejnom zasadnutí konanom 20. mája 2022 neupovedomil, dokonca nemal ani zachovanú lehotu 5 pracovných dní na prípravu obhajoby. Navrhol preto, aby Krajský súd v Trnave zrušil napadnuté uznesenie okresného súdu a vec mu vrátil na nové konanie a rozhodnutie.

Prokurátor sa k dôvodom sťažnosti odsúdeného ku dňu konania neverejného zasadnutia písomne nevyjadril.

Spisový materiál bol Krajskému súdu v Trnave (ďalej len krajský súd) riadne predložený na rozhodnutie o sťažnosti odsúdeného 23. júna 2022.

Podľa § 192 ods. 1 písm. a), písm. b) Trestného poriadku pri rozhodovaní o sťažnosti preskúma nadriadený orgán správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť a konanie predchádzajúce týmto výrokom napadnutého uznesenia.

Podľa § 193 ods. 1 Trestného poriadku nadriadený orgán zamietne sťažnosť, ak

a) nie je prípustná,

b) bola podaná oneskorene, neoprávnenou osobou, osobou, ktorá sa jej výslovne vzdala alebo ktorá znovu podala sťažnosť, ktorú už predtým výslovne vzala späť, alebo

c) nie je dôvodná.

Krajský súd v Trnave na podklade podanej sťažnosti podľa § 192 ods. 1 písm. a), písm. b) Trestného poriadku (ďalej len Tr. por.) preskúmal správnosť všetkých výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým odsúdený podal sťažnosť, ako aj konanie predchádzajúce týmto výrokom a zistil, že sťažnosť bola podaná voči rozhodnutiu, voči ktorému je prípustná, oprávnenou osobou a v zákonom stanovenej lehote. Preskúmaním spisového materiálu zároveň krajský súd zistil, že sťažnosť odsúdeného je dôvodná, aj keď z iných ako ním prezentovaných dôvodov.

Pokiaľ ide o konanie predchádzajúce napadnutému výroku, krajský súd zistil, že odsúdený bol na verejné zasadnutie, na ktorom bolo vyhlásené napadnuté uznesenie, riadne a včas predvolaný, verejného zasadnutia sa zúčastnil, teda mal možnosť vyjadriť sa k predmetu konania. Zároveň okresný súd vykonal všetky dôkazy potrebné pre objektívne a zákonné rozhodnutie. Na základe takto vykonaného dokazovania dospel okresný súd k záveru, ktorý krajský súd považuje za správny a zákonný.

Krajský súd k námietke odsúdeného, že obhajca nebol o termíne verejného zasadnutia upovedomený a nebola dodržaná lehota 5 pracovných dní na prípravu obhajoby dáva do pozornosti, že odsúdenému bolo predvolanie na verejné zasadnutia doručené 5. mája 2022, pričom verejné zasadnutie sa konalo 20. mája 2022. Za včasnosť zvolenia obhajcu, nakoľko nešlo o prípad povinnej obhajoby, zodpovedal jednoznačne sám odsúdený, preto oneskorené zvolenie si obhajcu odsúdeným nebolo dôvodom na zmenu už nariadeného úkonu trestného konania v zmysle § 36 ods. 4 Tr. por. Inak vyjadrené, všetky zákonné podmienky pre vykonanie verejného zasadnutia splnené boli.

Z vykonaného dokazovania mal rovnako ako okresný súd aj krajský súd za preukázané, že skúšobná doba odsúdenému plynie od 30. januára 2019 do 30. januára 2024, pričom počas jej plynutia, konkrétne 29. januára 2022 sa dopustil úmyselného trestného činu - prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Trestného zákona (ďalej len Tr. zák.), za ktorý bol uznaný vinným trestným rozkazom okresného súdu z 31. januára 2022, č. k. OT/20/2022-47, právoplatným 31. januára 2022, za čo mu bol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 4 (štyri) roky so zaradením na jeho výkon do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia. Uvedený trest odsúdený vykonáva od 14. februára 2022 s tým, že pevný výstup má 14. júna 2022.

Elementárnou povinnosťou odsúdeného počas plynutia skúšobnej doby bolo viesť riadny život tak, aby sa nedostal do rozporu so zákonom. Práve vedenie riadneho života je základnou podmienkou, ktorej splnenie súd skúma v rámci rozhodovania o osvedčení resp. neosvedčení sa odsúdeného v skúšobnej dobe podmiennečného prepustenia. Nikde v zákone pritom *expressis verbis* (výslovne) obsah tohto pojmu nie je stanovený. Určuje ho len judikatúra, ktorá pod vedením riadneho života ako jeho esenciálnu súčasť rozumie nielen bezúhonnosť pri dodržiavaní právnych noriem, ale aj plnenie si iných občianskych, rodinných a pracovných povinností.

Z riadne vykonaného dokazovania okresným súdom bez pochyb vyplynulo, že sa odsúdený v priebehu plynutia skúšobnej doby dopustil úmyselného trestného činu, čo absolútne nezodpovedá vedeniu riadneho života. Práve naopak, týmto úmyselným protiprávnym konaním odsúdený vážne porušil podmienky podmiennečného prepustenia, preto správne okresný súd skonštatoval, že odsúdený v skúšobnej dobe určenej pri podmiennečnom prepustení nevedie riadny život, čo zakladá už v tejto fáze plynutia skúšobnej doby dôvod na premenu zvyšku trestu.

Pokiaľ ide o sťažnostné námietky odsúdeného, že sa okresný súd nezaoberal okolnosťami, za ktorých sa mal dopustiť úmyselného trestného činu (ohrozenie života a zdravia), ide o námietku nedôvodnú. Uvedené skutočnosti odsúdený mal a mohol uplatniť v pôvodnom konaní vedenom na okresnom súde pod sp. zn. OT/20/2022. V aktuálnom konaní sú tieto námietky právne irelevantné, nakoľko v rámci rozhodovania o premene zvyšku trestu súdy vecnú správnosť právoplatného rozhodnutia vydaného v inej trestnej veci nepreskúmajú, naopak sú takýmto rozhodnutím v celom rozsahu viazané a pri svojich zisteniach z neho vychádzajú.

Pokiaľ ide o ďalšiu námietku odsúdeného, je síce pravdou, že okresný súd si nevyžiadal register priestupkov odsúdeného a na verejnom zasadnutí ho neoboznámil, avšak nevykonanie tohto dôkazu nemá podstatný vplyv na záver o tom, že odsúdenému okresný súd správne nariadil vykonať zvyšok trestu odňatia slobody. V tomto prípade totiž odsúdený už spáchaním úmyselného trestného činu dal jednoznačne najavo ľahostajný prístup k dodržiavaniu pravidiel spoločnosti, v dôsledku čoho možno bezpečne vyvodiť záver, že podmiennečné prepustenie u neho neplní svoj účel. Či sa popri tom ešte dopustil aj priestupku na úseku plynulosti a bezpečnosti cestnej premávky, nie je pre rozhodnutie podstatné.

Na základe vyššie uvedeného krajský súd uzatvára, že okresný súd postupoval v súlade so zákonom, keď rozhodol už v priebehu plynutia skúšobnej doby podmiennečného prepustenia o neosvedčení sa odsúdeného v nej a nariadil mu vykonať zvyšok trestu. Toto rozhodnutie nakoniec okresný súd po formálnej i materiálnej stránke vecne správne v príslušnej časti odôvodnil.

Ako dôvodnú ale vyhodnotil krajský súd sťažnosť odsúdeného preto, lebo pri vecnom prieskume napadnutého uznesenia zistil, že okresný súd pochybil v neprospech odsúdeného pri výpočte zvyšku nepodmienečného trestu odňatia slobody, ktorý mu zostáva vykonať. Faktom totiž je, že odsúdený bol vo výkone trestu odňatia slobody (aj so započítanou väzbou) od 7. novembra 2012 a tzv. pevný výstup mal mať po odpykaní 8 (ôsmich) rokov dňa 7. novembra 2020. Keďže bol ale odsúdený podmiennečne prepustený 30. januára 2019, tak do pôvodne predpokladaného konca trestu 7. novembra 2020 mu od 31. januára 2019 (vrátane) zostávalo vykonať 1 (jeden) rok, 9 (deväť) mesiacov a 8 (osem) dní, teda v konečnom dôsledku o jeden deň menej, ako ustálil okresný súd.

S poukazom na vyššie prezentované skutočnosti krajský súd podľa § 194 ods. 1 písm. a) Tr. por. napadnuté uznesenie v celom rozsahu zrušil a sám vo veci rozhodol tak, ako je uvedené v enunciiate tohto uznesenia.

**Poučenie:**

Proti tomuto uzneseniu nie je sťažnosť prípustná.